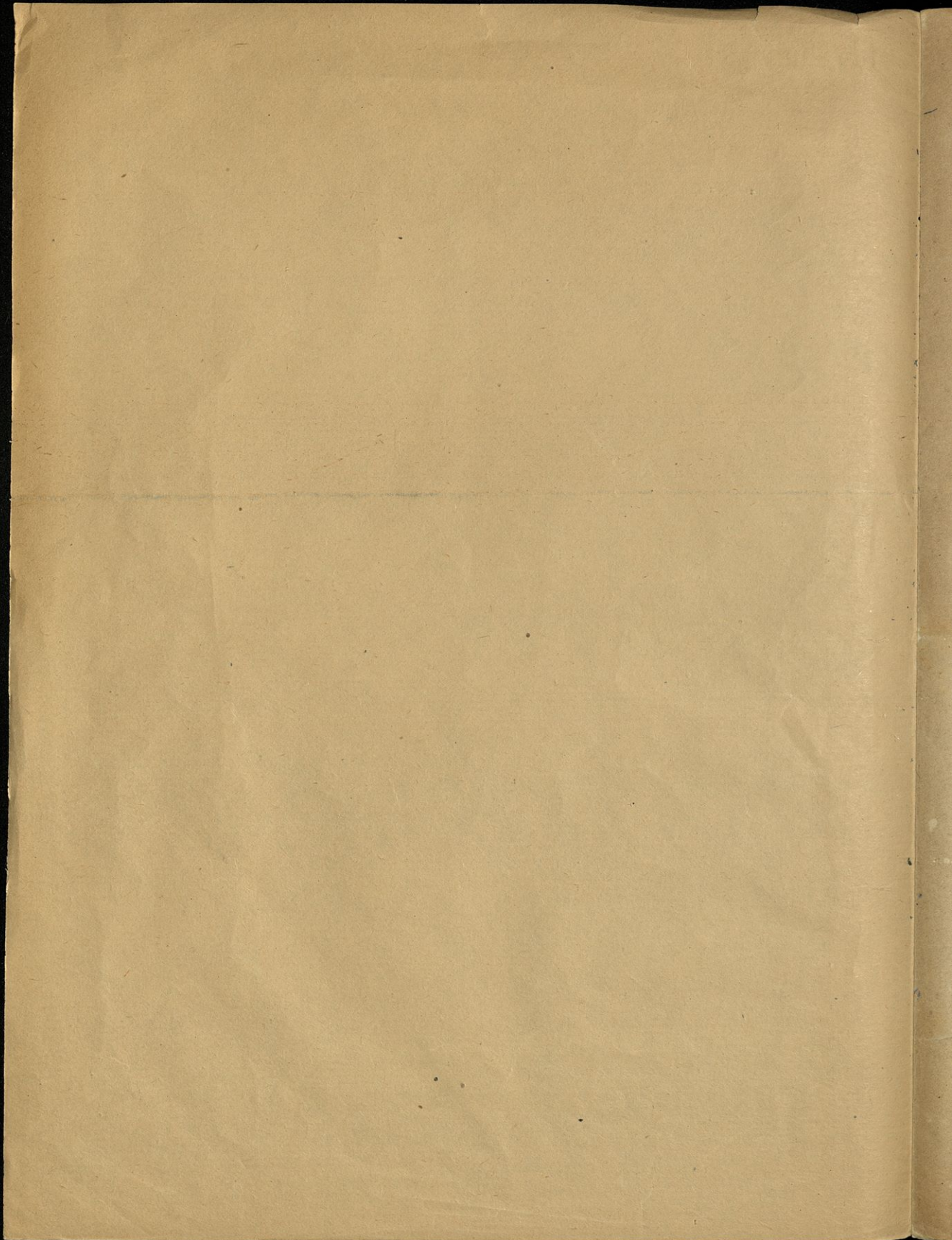

117250

IZPISSEK

iz popisovanja strašne zgodbe

13kratnega morilnega

in

ROPNEGA NAPADA

ki je bil storjen

od roparske čete na Rusko-Polskem v letu 1879.

II 117250

Uže več let je nadlegovala prebivalce Varšavske okolice in cele dežele velika in zelo nevarna roparska četa, ktera je imela svoja skrivališča v velikem gozdu, iz katerega so ljudi napadali. Vsaki dan so se čuli ropni napadi, ali vse iskanje za roparji bilo je zastonj. Pred temi roparji ni bil nikdo varen, ker so se ponoči okoli klatili in pozvedovali, kdo ima kaj premoženja, nato so ga napadli in oropali. Slednjič so prišli k nekemu posestniku blizo Varšave. V krogu, ki je bil vedno ožji, so prišli o polnoči do vrat, ali našli so jih zaprte. Ravno so jih hoteli vlomiti, ko je prišel stražaj odpirati. Tega so vstrelili in potem hiteli v gospodovo sobo. Ta se je hotel braniti, ali roparji so umorili njega, ženo in otroke. Le hči, ki je bila 16 let stara in neki stežaj bila sta še v bližnji sobi. Ko je ta videla umor, prosila je strežaja, da naj hitro jezdi po skrivni in varni poti v mesto ter pokliče vojake na pomoč. Sama pa je šla v prvo nadstropje ter se zaprla v orožnico.

Ko se je zaklenila in vrata zastavila, prosila je klečé Boga za pomoč. Na to je vzela puške ter streljala ž njim na roparje, ki so bili na dvoru. Skoro vsak strel je zadel enega. Ona pa je vedno basala in streljala. Roparji so se skrili v skedenj ter od tod streljali na dekleta. Ali slednjič se je vnel zavoljo mnogih strelav skedenj, v katerem so bili razbojnik. Ti so se celo prestrašili, ali zavoljo tega so se le še huje branili, ker imeli so za hrbtom goreč skedenj, pred seboj pa vedno streljejočega dekleta. Zato so pripravili lestvice, da bi s silo prišli v orožnico. S pomočjo tek so poskusili priti v prvo nadstropje. Dekle je vidila, kaj da ji preti in strahom opazila, da smodnika zmanjuje.

III 117250

N1084 / 1950

Že se je prikazal prvi ropar na oknu, ali hitro ga podere njena krogla. Ravno tako se je zgodilo z drugim. Ko pa pride tretji, in bila puška več basana, ali srčno dekle ga vdari z batom po glavi, da se zverne. Sedaj pa ji je zmanjkalo moči in roparji so hoteli zopet napasti. Kar zapoje rog bližajočih se konjikov, ki so vže vso dogodbo od služabnika zvedili. Poveljnik vojakov jo je našel obnemoglo ter jo resil. Ko so roparji zagledali vojake, so se koj vdali. Zvezali šo jih ter peljali k sodniji, da jih kaznujejo. Ker so roparji videli, da imajo smrt uže tako gotovo, so povedali vse svoje umore. Vsi so bili obsojeni na vislice. Ko so jih obešali, stali so okoli njik obešali, stali so okoli njih vojaki v štirikotu. Nato je prosil glavar roparjev, da mu pusté govoriti in jih je vse tokole posvaril :

Vi, ki vsi zdaj sim prišli ste

Gledat nas vse roparje

Ki smo danes kaznovani,

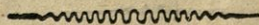
Ali zdaj nam žal je vse.

Odpustite nam krivice,

Ki smo jih storili vam ;

Da gremo v roké pravice,

Ki nebesa da naj nam.

PESEM.

Naj sedaj vam umor naznanim,	Prišli so konjiki hitri
Ki na Poljskem zgodil se,	In vjeli roparje ;
Ko so roparji živeli	Jih zvezali, odpeljali
V gozdu blizu Varšave.	V temne ječe Varšavske.
Gospodarja so napadli,	Vjeli tudi so glavarja
Vbili njega in ženo,	In peljali ga seboj ;
Služnike tud so mučili	Deklica pa hrabra, srčna
Jim odsekali glavo.	Se podala v Grad je svoj.
Jok in stok jim ni pomagal,	Roparji pa so prosili
Prošnja vsa zastonj je b'la,	Za življenje svoje vsi,
Ropar vsacega je zmagal,	Vendar so jih obsodili,
Kri je lila z ran na tla.	Da umrjo na vislici.
Bila je le mlada dekle,	Ko so tje jih pripeljali,
Šestnajst je imela let	Bilo je vse mrtvo :
Sama ta se je branila,	Vsi so se sedaj kesali,
Tacega ni videl svet.	Bog naj vzame jih v nebo.

Vsmrteni so bili leta 1881.

